

ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Hurová

ČESKÝ SONET.

Zápisník Polenský.

Ten lid náš, to je Kristus umučení,
osudem kružím na kříž po vzdy všíti
a od celého světa opustěný,
dláň zdoženou má, trny v čelo vřítý.

K posměchu všem jsou naše svaté city,
a otčina a rodné naše stěny —
i jazyk otčí jimi zneuctěný,
ježž ešmice si jako poklad skrytý.

Jen málokdy nám zasvitne den míru,
jak slunce záblesk skrze bouřné mraky.
Dál přázdíme ten trpký soubor kalich.

Lid marně k nebi pozvedá své zraky,
jak tážal by se: V bojích neustálých
kdy našl námi se sklence duha smíru?

UBOHÁ NAŠE ČESKÁ VLAST.

Ta naše ubohá, těžce pronásledovaná česká vlast, nalézající se v tak kritickém postavení, kde se jedná o bytí či nebytí českého národa! — Kde se neprávěle přičinují o vyhlazení všech těch, kteří mají jen trochu te odvaly říci, že nesouhlasí se vším, co se jim ponoučí. Zkrátka nechťi býtí otroky, mají mezi sebou ještě mnohé, tak zvané nevděčné syny, kteří svou vlasti, již dosti pronásledovanou máti ještě zneuctějí tím, že se nechávají od nejodvratnějšího nepřítele za mírný zold získati, by pracovali proti svým vlastním krajanům.

Český národ byl vždy tak občasten, že se vždy vřeteli do přední krajiny a hlavně ti to byli, kteří zradili své vlastní bratry, a zneuctěnili práci sčeloběhů, zmařili plány tím, že se vsouzoze namáhavé přičinili poměry krajanů zlepšiti. Nebyti těchto vlastizrádců, smáčeji by se Čechům pracovalo. Ale jsou to právě ty vředy na vládním těle, které se nedají zahojiti, lousajíc pozvolna a otravujíc to již dosti zvrácené tělo. Když přijde jednou čas a nalezne se prostředek ku odstranění tohoto otravného hnisu, by se tělo úplně zotavilo.

Ne jen ve staré naší vlasti, ale i zde mezi námi krajanů máme mnoho také krajanů, kteří se snaží každou dobrou práci jiných zvrátiti, aneb alespoň zneuctěňiti.

Každý z nás, kdo jen trochu pozoruje poměry čechomerců na zde v této naší nové vlasti, musí doznati, že i zde se mnoho již více mezi krajanů docíliti, nežli se až dosud docílilo, byti jen trochu shody mezi námi. A jakmile se objeví nějaká třeba pro všeobecné dobro nás všech krajanů myšlenka, a začne se pro jagovati, tu se setka hned s opoziční, a to často s nekolikanásobnou, a výsledek konečně bývá nezdar na všech stranách, jedna druhou zneuctěňi, ale vždy se stavá, že tam, kde je nejvíce bezprávi, nalézá se vždy více přivrženci, nežli státního poctivci. Zazřejmo, že se často nevěnuje pozornost úřad, ale spíše těm, kteří dávají svůj obrátou taktikou účel svůj fedrovati. Kdyby již spíše samostatně přemýšlel a ne společně se na své tak samozvaně a často až do krajnosti neschopné vůdce, což by bylo mezi námi Čechy více porozumění a více lásky. Věak dokud burou krajané jen slepě následovati někoho ji nebo, nebudou dhati svého vlastního činu a samostatně přemýšle-

Prispěvky pro válku postižených krajanů:

- Dne 12. března oznáměno 125
- Pan Simon Nohavec, Sayville, I. I., N. Y., 50
- P. J. Josefa Malenova, Leigh, Neb., 25
- P. Františka Valtrová, 18
- Pan Frank Kruží, Hennesey, Okla., 15
- Pan S. J. Havlík, Lawton, Okla., 30
- Pan Frank Volf, Gonzales, Tex., 20
- Paní Anička Petráčková, Western, Neb., 30
- P. Marie Horáková, Table Rock, Neb., 25
- Paní Anna Bruhová, Ord, Neb., 25
- Paní Marie Pránelová, Ord, Neb., 20
- N. Čtrus, 412.90

ti, nedoceňme žádných velkých úspěchů. Lid český je dobrý a velice upřímný, ale chybou největší u mnohých jest, že jsou velice pohodlní a spoléhají příliš na jiné a ne na sebe.

Přítomně zde máme důkaz zřejmý, jak se poctivá humanitní práce jistými — také vůdci — kteří chtějí lid náš osvícovati, podrývají! Ku příkladu Česko-Národní Sdružení, jež se podjalo konati zde práci lidskosti, kterou jsme povinni co-lidé, vůči jeden k druhému, neb jest to přirozené, pomáhati trpícím, a v tomto případě zvláště, neboť národy byly do vřvy válečného vřevy proti své vůli a jest tudíž naší povinností pomáhati dle možnosti. A věru, že nám žádnému ještě sbírky ty tak neublížili, neboť ten nějaký zold, který tím ubohým jsme věnovali, nám žádnému nezadal. Nač tedy třeba ještě proti těmto pracovníkům, kteří řídí finance, neetně a urážlivě vystupovati a je podezřívati? Jen člověk bez citův dovodě taktu jednat. Na příklad, pan Benes nechtěl, který se odtěoval pro práci čisté českou a nezistně pracuje dle síly svých, by objasnil nám poměry našich krajanů zámožných, existuje a umáhá se vsouzoze vykonati práci ku lepšímu porozumění, kterého Češi zde nutně potřebují — má byti též od jaké krajiny ještě odsuzováno? Věru je již na čas, bychom samu uvažovali a hlasů fablesných sobě nevsámali.

Zvláště my ženy, doveďme zaještě citliví s ubohými matkami tam za mořem, které se otlý v tak zoufalém stavu, kde jim jsou odjmuti živitelé rodin, a ony ku všemu bolu, jež srdce svírá, musejí často ještě trpěti hlad a tí, které mají ještě malé děti, pláčící hladem, nemohou je nasytiti. Vpravdě se do posadyví těch ubohých, kteří ještě při všem utřpení jsou v obave, jak na dále bude, neboť naděje jejich jest velice neslibnou, co bude následovati, to žádný dosud nemůže předpovídati! — A teď srovnajete jednání některých našich krajanů, vůči těmto chudým sbírkám s poměry těch ubohých, pro něž jsou konané! Jak perny to kousek chlebičky pro toho ubohého srota, aneb konečně mřázka, aneb tu ubohou matku hořmí polu silnou. Věru měly bychom se stydět při podobé myšlence za jednání tak malé, nízké!

Věru lépe dát desáček s upřímností nežli z neupřímnosti a ještě ten chlebiček bude lépe chutnati.

ZLATÉ STARÉ ČASY!

"Aho, kde jsou ty staré zlaté časy?" slyšenávané dosti často od mnohých nespokojenců, kteří nevědí, ani co to časy vskutkan jsou. Byly to "zlaté staré časy" po celém západu a v mnohých státních státech? Pohlédme ku příkladu na stát Iowa asi tak od r. 1836 do 1858. a vízme, co dějí napíše zaznamenává: Byly to blažené dny. Te doby zádu na dnu aristokratů nevedli zloběti, aniz buali svoje pastotroj-prce psy a kočky lidu. Měl byner, bydlili ve Wapello, psmei k prodaní, mohl ji dovezt do mlýna do Keokuk a dostal 37 centů za bušl k vybraní v kartonu, kaničích neb pentlikaech. Uitel h navštívit nějaké známé v soušním kraji, mohl opatit a zomsel jako nyní, pospíchat k nádraží, aby na vlak nešel. Uitel h vzati sebou svoji rodinu, mohl vřiti své koně, neb ještě lépe voly, a krávu, aby měl cestou mléku a mohl byti samostatným. Pamatuji se, že svého času byl jsem soubřím soudím v Lee kraji a bylo pro mne poslání dých od dal mladý párek. Šel jsem dva dny a dostal se do domu Davida Ruroda, shledal jsem tam ženitu i nevestu již čekající. Nevesta byla oděna v křiklavě štráfovane šaty z domácího převění a bosa. Náhytek nebyl v chatřel skru šadý, kromě dvou byžet po jednu straně stavení, které skoro třetinu místa zaujímaly a obdovány byly tukto. Do země bylo saraženo několik rohatin, na ty položena ty a z ul-

do skulin mezi stěnami položeny jiné přění tyče. Na tom bylo trochu slámy, kožená a stará peřina. To byla postel. Mimo to bylo tu několik trinozek. Čtyři křezem sbité klacky a jiným dřevem sepnuté a na tom několik nahoblovaných prken položených, sloužilo za stůl. Lidé v těchto dobách nebyli tak vybíraví, nepotřebovali, ba mnozí ani nevěděli o mramorových stolech. To byly zlaté staré časy! Člověk pracoval, ale za práci nedostal, než tak trochu bídné stravy a nějaký ten šat. Jeťi do mlýna často bývalo tak malou výpravou a s voly často vzalo to až čtrnáct a i více dní. Pro potřebu nejnuttější měl každý mlýn doma — mlýnek na kávu, na kterém, zvláště času zimního, téměř stále některý člen rodiny kukuřici na kaši šrotoval. Blažené to byly ty staré zlaté časy: lidé tehdy téměř v pustinách usazení, považovali je za trudné, ale nestýskali tak a nenaríkali jako nyní: byli tomu zvyklí. — Kdežto nyní lid nepravil by se do nich. Přistěhovalec tehdy byl vše vítán. Poskytnuto mu vše, co prostá domácnost zádesuka měla. Být ani domluvíti se ne-mohl, byl uznáván a eten co člověk, co společník. V tom ohledu byly časy ty zlatými proti nynějsku, kdy pohlíží na přistěhovalec naduti Yankeeové s opovržením a vlastní krajanů s obavou, že snad bude na nich něco požadovati.

Františka Valtrová, Bison, Okla. — Čtená administrace "Pokroku"! S dopisem zároveň posílám Vám předplatné na "Pokrok" a též 15 centů pro sbírku v "Ženské Hlídky", neboť s návrhem v ní učiněným úplně souhlasím a byla bych ráda, aby se takový podnik hodně podporoval. Jen ze jest nás těch starších málo, ježto ti mladí se o to mnoho nezajímají. Abych vám psala, co jest zde nového, tu se musím přiznat, že toho mnoho nevíím a co konečně vím, to je z novín a ještě to jest vše o vřevě: jsou toho plně noviny o tom vřevě. Tak například, že tam ten mladý lid do jednoho vybíhají, aby tam snad zase mohli spíše zavěsti otroctví, jako tomu bylo za starých časů. Pakli tam ten Němec dostane nadvládu, tak jim Boh pomoz, aby je tím Němcem nenechal všechny pobít. Niemeně já říkám, však všeho do času! Zatím přijmete et, redakce, všichni etenři a etenřky upřímně moje pozdravení! Abych psala, jaké jest zde počasí, tu musím podotknout, že v únoru asi 14 dní bylo jako z jara, však od poslední modely v tom měsíci je zase zima; nevíím tudíž, jak to tak dlouho potrvá. Čtená paní poradatelko, uvažte-li můj dopis za vhodný k uverejnění, tedy jej laskavě ovšem s opravou, dverejnete, zavez jiz předem se děme vám děkuji.

Čtená přítelkyně! Srdceby dík za předplatné, jakož i za příspěvek pro ubohé krajanů.

Bude nás těšiti, když častěji zavítate do našeho kroužku dopisovatele, nalez se předem těš se srdceby pozdravením.

Paradatelka.

Josefa Malenová, Leigh, Neb., 3. března 1916. Čtená adminstrace "Pokroku"! Prilobene naleznete předplatné na "Pokrok" 25 centů ve prospěch válkou trpících žen a srota, a za dalších 25 centů laskavě mi pošlete knížku, sepsanou p. neteřem Vojt. Benesem. Dále žádám paní poradatelku, aby dovolila těchto několik řádek zaradit do "Ženské Hlídky". Jest to můj prvý dopis a bude-li uznán za vhodný, tedy jej uverejnete. Nu, necht' jest tomu je jakkoliv, cíe s vámi sdělit, že mne zajímaly dopisy těch dvou Moravanek Marie a její sestry Pokorných z Jaroměře, jež byly osvětovatkami v Polsku a jsou tu nouč-krajanke, neboť jsou též rozená a vychovaná v Jaroměřech. Věak, dávno již jsou žádný dopis od nich nečetla a tak nevíím, kdy jsou. Bydliouli smůněné dívky, tytu rádky čísti, přala bych si, kdyby opět daly o sobě vědet. Jsem proti nim ovšem již ve vřevě pokročilejší, přece ale bych si ráda s nimi pár řádek soukromě vyměnila. — Promiňte tedy, paní poradatelko, že vás obtěžuji. Psu-li mi něco nejdě již tak od ruky, za to ale velmi ráda si něco přečtu, jak to již většinou bývá, že totiž každá rada ete, nezada-

le píše a tak je to též asi se mnou, vzlor tomu, že bych měla k tomu času dosti, neboť bydlím v městě Leigh na odpočinku. Jsem již sama, kdežto můj manžel dřímá věčný s ničím nerušený spánek. Dne 17. dubna jsou tomu dva roky, kdy jsme se s ním na posledy rozloučili. Mám osm dětí, které všechny jsou na svých vlastních farmach. — Nuže, nyní ale musím již přestat, ale těch dvou Moravanek, Marie Pokorné a její sestry, ráda bych se adresa dověděla. Na konce ještě ardečně zdravím paní poradatelku a všechny etenře!

Čtená přítelkyně! Přijmete vřelý dík za zasluku, jakož i za příspěvek pro postižené krajanů a žádanou knížku vám zaslámé. Tešilo by nás, kdybyste častěji též do naší "Hlídky" zavítala, s pozdravem, Poradatelka.

Simon Nohavec, Sayville, I. J., 3. března. — Čtená administrace! Zde zasílám předplatné na nám tak milý "Pokrok", při čemž zároveň posílám malý příspěvek do sbírky pro válkou postižené krajanů. Přejí vám hojně nových předplatitelů a pak zvláště dopisovatelů, neboť mi velmi rádi ete-me dopisy ode všech krajanů, jež srdceby zdravím!

Čtený pane! Přijmete srdceby dík za zasluku, jakož i za příspěvek 50 etu, pro ubohé krajanů. Bude nás dozajista všechny těšiti, když i vy do naší "Hlídky" zašlete často nějaký dopis. S pozdravem znamenám se v ete, Poradatelka.

Teta Vitámvasová, Omaha, Nebraska. — Milé družky Ž. H.! Neměla bych sice psati a spíše nechtě místo pro vás, které v ete pro práci psati nemuzete. Věak mne to ale necht' a omezím se jen na krátký dopis. Nemám ničeho veselého na mysli a jak by také, když máme i zde býti vřevě válkou s Mexikem? Co jest náuku v Evropě a snad nás to etká i zde, věru, že při pomýšlení na vse jde hlava kolem a máli člověk ještě jiné souzení a nemá-li přitele, který dovodě etit s ním a ovládat dobrou mysl, nevezme to ubožáku dlouho, aby se nezbláznil. Jak bolestně se mne dotkla zprava z Cleveland, O., o osudu slěny Amy Koberové, jež pobíhá z Vřevu, okres Cleveland a u které se vyskytly záuky pomatenosti a byla dčana do Newburškého útavu pro choromyslné. Pan Fr. Masak, který navštívil et stav a setkal se tam s Koberovou a znal jí dříve než do útavu přišla, přimlouvá se za ni, kdyby se našli dobří lidé, neb nějaký dánský spolek, že by se o deuce vzal a na svobodu je dostal a k nějaké službě ji dopomohl. Jest to smutné býti ve světě bez práce, bez lyosti, která by nějaký vřev na om osobu měla a mohody před umohým ji nehranila. Koberová jest 22 roky a jest 24 roky sta tá. Zapsu, že ji bylo poskytnuto dosti rad dobré myšlených lidí, by se dala k nějakému spolku, tak aby byla, když jest zde sama, zapotřebě v psu nemohá její se motně a k tomu, když jsou rodu je její zamosu, tak že netřeba jí pomáhati z Ameriky. Tu za jate, že by se tel o ni spolek staral a když by nebyla k nadřadu, nebyla by nikomu na obtíž, neb spolková pojistění by kryta vydan s ní spoleu, a s dobrou dohledem ps sverevých lidí. Tato píši proto, že jsem již vyžádala doveřata přepřta z Čech, by se dala k spolku a ona umě odpoví: Ale, tento, nase rodice to ne potřebují, my pojedeme zase do míru. Prala bych sobě i všem hlavně slábebym doveřatim, by si vzala příklad z nešťastny Amy Koberové a neřikala, arto nepotřebujeme! Naopak, aby sama se zapotřta k spolku, kterého koliv, tak aby jiu to někdy, třeba i ti nejlepší přátelé nevytkali, že jsou na obtíž. Na i jeje rodice by se tolik utřáplili, když by věděli, že jsou sapsatřena. Tak, děvčata, nespolehejte se na nikoho, než sama na sebe, oznam kládejte si na tom, že jste ještě mladá a zdravá, vřelý vřevim dneš, co zřítě přimose! Ten spolekový pojatek se vždy může u etřit na věcech mnohdy zřetěně upatřevých a uřikajte. A co pak já, co pak na mne záleží. A nu, záleží na vás, děvy české, a tu mnoho!

UŽITEČNÉ POKYNY.

Lněné neb bavlněné barevné látky po nekolikátém prádle problematické. Věak tomuto se odpomůže, když použijeme trochu barvy spolehlivé jakosti (Dye) barvy, jako jest látka a použijeme jí do vody, na příklad jako modřidla. Látka pak nabude svoji dřívější jakosti.

Při praní nové látky, tak aby se barva ustálila a nepouštěla, počínajte si takto: Barva zelená, modrá, bledě-fialová, tmavo-červená a fialová tmavá a růžová (Alum); dvě unce ledku do půl škopku vody. Černá, sedivá a tmavo-modrá barva se namočí do silně slané vody.

Máte-li živutky z jemné látky, které však již pobledly, kupte si kousek papíru (crape paper), takové barvy, jako byl původně, již ale puštěný živutek, namočte papír do vody a v ete barevné vode vymáchejte živutek, zrovna jako v modřené vodě a budete vidět, jak se barvou zase pěkně zmaří.

K ustálení barvy v látkách, které pouští, jest záhodno dáti do gallonu vody velkou lžici terpentýnu a nechat v ete vodě látku 10 minut močit, z ní vyzádnat, nechat usušit a pak teprve vyprat. Bledě-fialová látka se musí takto močit před každým praním. Takto připravená voda je tez dobrá ku čistění rohozek a koberen, když jsou napřel dobře vymete-né, též namočte hadřík do vody s terpentýnem, dobře vyzždimejte a otřete koberce; nejen že zjasní, ale též chrání před moly.

V zimě dobrou náhradou za páj trešnový jest páj mechyřkový (cranberry pie); musí se však k o-voči tomu přidati lžička mandlového výtažku (almond extract).

Chytne-li vás najednou do nohy nebo do chodidla moly křeč, natáhněte patu a skřete prsty nohy, v níž křeč vás drží.

Veje se spenat.

Vyper dobře spenat a ve slané vodě do mléka uvat, pak na cedníku nech okapat; usekej jej pak na drobno, přidej do nej mláka neb husté smetany, osol a trochu opeprí. Vezmi pak malé hlíněné misky, pokrej duo a okolek tímto připraveným spenatím, v prostred nech prostoru pro jedno earstvé veje, které opatrně tam vpusť, by žlutek ostal neporouchen; osol je a opeprí a chces-li, mužeš jej pokropit máslem; dej misky do trouby a pře jeň tak dlouho, až je veje upečené dle potřeby neb chutě.

Bochánky neb (biscuits) se sladkými brambory.

Rozdrob jeden a půl kousku kvassine do čtvrti koflíku vlažny vody. Smiekej v jednom koflíku svareného mléka, jeden koflík sladkých varených brambor, skřte se eto procesem, tetinu ku lžičce másla, rozehřátého a třelí na koflíku cukru, evjovku lžičku soli a kvassine. Mnohy tolik aby bylo této vřevě, dobre toto vyprauj a prikryté nech zkytnout, by jej bylo jednou tolik. Pak z nej dělej bochánky na vymazaný máslem plech, meč je hodně zkytnout a pře as půl hodiny.

Salát z jablek a hrozinek.

Oloupej a rozkrájej na etvrtky pěkná tři jablka, rozkrájej tytu pak na malé kousky, mnez na ne stávu z citronu, přidej k nim koflík vřevých pěkných studených hrozinek přes noc ve studené vodě mosených, neb ve vodě vřevých, pěkně nabatřených a pak iřa sucha otrounek, penj koflík pěkého na malé kousky skřep, nebo celera, natřevého, posyp s půl čajove lžičky soli, polj esol 4 do 6 lžicemi vareného olivového oleje, vse dobre promiekej a předlož na křikčen hlávkovým salátě.

Salát z bananu a bílých hroznu.

Oloupej dva pěkné zralé banany, rozkrájej je na tenké koláčky a polej je se šťavou z půl citronu tak, by ostaly bílé. Oloupej, rozpuť a vyber semenka z půl lžice pěkných kalifornských hroznu. Smiekej pak etvrti velké lžice olivového oleje s velkou lžiči etrurovy šťavy, a se etvrti čajove lžičky každého, qstí a papriky, nalez pak část toho na banany a část na hrozny. Mžeš do oleje přidat též lžičku slabého cukru. Vše pak dobre promiekej a vloz porce na křikky hlávkový salát a prošloj hostům.

Věra tvá mě uzdravila, pravíť kniha knih! Jelikož ale pan dr. Iska věry ve svůj případ nemá, tož asi proto nezadáva žalobu.— Providence Journal. — Nu, jaký div, vždyť je nevěrec!

Pan Vojta Benes ve svých etech, v zájmu Národního sdružení, vybízi své posluchače, by dali ve prospěch osamostatnění české vlasti tolik, až to pádně zabolí! Bohatý žádný, ale dělník téměř každý. — Trpitel má vždy uznání pro trpěci.

Kdo přináší své matce oběti, ten zajisté na svoji manželku nezapomene.

Zrádce vždy nachází své stoupence. Poctivec se musí vždy hájiti sám. Zrada dojde trestu a pravda očistí a slávy, byt by to i dlouhá leta vzalo.

Ty staré zlaté časy, když jsme o úskali bídy, a nouze naráželi, společná práce naše národní přinášela větší hold, nežli, tato naše doba hojnosti.

Patria nihil duleius! Nie sladšie nežli vlast! Ba ano, když se ale netýká naší vlastní kapsy!

Nezřizovost naše česká — do bron národní snahu mřská!

Modní svět.

1410 — Saty pro devčátka. — Strih ve 4 velikostech: 6, 8, 10 a 12 roku. Velikost na 8 let vyžaduje 3 yardy 44 paleové látky.

1640 — Pro devčátka saty v jednote. — Strih ve 4 velikostech: 4, 6, 8 a 10 let. Velikost na 8 roku vyžaduje 2 1/2 yardu 44 paleové látky na saty bez jochové části a 3 1/2 yardu s jochovou částí.

1641 — 1640 — Kostym pro jámy. — Zivutek, 1641 — Strih v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 paleu míry přes prsa. Sukne 1640 — Strih v 6 velikostech: 22, 24, 26, 28, 30 a 32 paleu míry v pásu. Vyžadovale by to 2 3/4 yardu 44 paleové látky na zhotovení celých saty na velikost 30 paleu. Sukne měří asi 3 1/4 yardu při dubném okraji. Toto jsou DVA oddělené mistry, z nichz každý o sobe stojí 10c.

1539 — Kimono pro dámy. — Strih ve třech velikostech: Malé, prostřední a velké. Jest zapotřeb 6 1/2 yardu 44 paleové látky na molu plně delky a 2 1/4 yardu pro jochovou delku na prostřední velikost.

Každý, kdo sobě předplatí některý z našich listů, obdrží jeden modní vzorek strih úplně zdarma. Další vzorky za 10c je den.

Upozornujeme naše odbratele, aby při objednávce vzorků strihů neppomenuli udati mimo naznačené číslo mustru, jeste míru aneb stáři.

ZADEJTE A DOSTANTE SI

SKINNER'S

NEJVYŠŠÍ JAKOSTI

SPAGHETTI

36 stránkové kniha předpau zdarma
Skinner Mfg. Co. Omaha
Kvartěly továrny na West 20th v Auguste